

ન વી ત સ્વી રો

[ઑલ ઈન્ડિયા રેડિયોના લખનૌ સ્ટેશન પરથી
રજ્ય થયેલા કેટલાક કાર્યક્રમો]

: સંપાદક :

ધ ન વં ત ઓ ઝા

: લેખકા :

અલી સરદાર બક્ષી

સીબતે હુસેન

રશીદ જહાં

સી. શાંતિલાલની કંપની

જુ ક સે લ સં : પ બિલ શ સં

૮૬, પ્રિન્સેસ સ્ટ્રીટ, મુંબઈ ૨

ગૂજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગૂજરાતી કૉપીરાઇટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૨૪૨૮-૫ કિંમત

ગ્રંથનામ નવ્ય સર-પીરો

વર્ગાક ૬૪૬૮:૨૧

યુદ્ધ-પુસ્તિકા : નવી શ્રેણી-૨.....આઠ આ.

નવી તસ્વીરો

[બ્રેલ છડિયા રિડિયોનાં લખનાં સ્ટેશન
પરથી રજૂ થએલા કેટલાક કાર્યક્રમો]

સંપાદક : ધનવન્ત ઝોઝા

લેખક :

અલી સરદાર જાફરી

સીખતે હુસેન

રશીદ જહાં

: પ્રાપ્તિસ્થાન :

સી. શાંતિલાલની કંપની

બુકસેલર્સ અને પબ્લીશર્સ

૮૬, પ્રિન્સેસ સ્ટ્રીટ, અમદાવાદ ૨.

અમદાવાદ ગુજરાતી મેસેજર સપ્તાહિક તરફથી

✓ 'નવી વસ્તી' નામનાં ઉર્દુ પુસ્તકનો આ અનુવાદ છે. એ અનુવાદને ગુજરાતીમાં ઉતારવાની મંજૂરી આપવા બદલ કમ્યુનિસ્ટ પક્ષની પ્રકાશન સંસ્થા 'પિપલ્સ પબ્લિકેશન્સ હાઉસ'નો હું આભાર માનું છું. એ મંજૂરી મેળવવામાં મને સહાય કરવા બદલ કેમરેડ સન્નદ ઝહીરનો પણ હું કૃતજ્ઞ છું.

ગુજરાતના લેખકો સામે મારી એક ચંબીર ફરિયાદ છે. દુનિયા આખી ન્યારે દંવે બળે છે ત્યારે બહુ સ્થિતપ્રજ્ઞ શા ગુજરાતી કવિઓ, નવલકારો ને બીજા લેખકો તો તેમના જૂનાપુરાણી ચીલામાં જ બાંધ્યા કરે છે. આ પુસ્તક પ્રસિદ્ધ કરીને એમણે લક્ષ આજના આ સર્વોપરિ સવાલ તરફ હું દોરવા માણું છું. ફાસીઝમ સંસ્કૃતિ સામે ન્યારે પડકાર ફેંકે છે ત્યારે ગુજરાતની સંસ્કૃતિના પ્રતિનિધિસભા એના લેખકો એનો શો જવાબ આપવાના છે? મારી માન્યતા છે કે વૃત્તિનાં અભાવને કારણે નહિ, પણ સંકુચિત મનોદશા અને માનવસ્વભાવસંજ્ઞ નિષ્ક્રિયતા (Inertia) જ આને મટિ જવાબદાર છે. પણ કાળનાં બળો એમને એમ બાંધવા નહિ દે. એમણે ભગવં જ ભેધશે.

‘મે-દિન’
વિદ્યાવિલાસ, ખાર
મુંબઈ.

ધનવંત ઓઝા

અ પં લુ
કમ્યુર બિરાહરોની
સ્મૃતિને

અંકાશક : ધનવંત મિ. ઓઝા વિદ્યાવિલાસ : દસમો સરતો ખાર મુંબઈ ૨૧
મુદ્રક : ચંદુલાલ જેઠાલાલ વ્યાસ : સ્વાશ્રય મુદ્રણાલય ગીબરોડ રાણપુર

ઉર્દુ પુસ્તકમાંના કેમરેડ સંબંધ ઝહીરના આમુખમાંથી

આ નાટકો તદ્દન નવી ઢબનાં છે, એમનું ધડતર પણ નવા જ પ્રકારનું છે. એ નાટકો રંજભૂમિ માટે નથી પણ પાંચદસ મિનિટના રેડિયો પ્રોગ્રામ માટે લખાયાં છે. એના અભિનેતા કોઈ સ્ટુડિયોમાં બંધ, પોતાના શ્રોતાઓથી છુપાયેલા રહે છે. એમનો માત્ર અવાજ રેડિયો સાંભળનારના કાનના પડદા પર અથડાય છે. એના શ્રોતા કોઈ સિનેમા કે નાટકના તમાશાળીન નથી. પણ પોતાના ઘરની ચાર દીવાલોમાં આરામથી બેઠેલા લોકો હોય છે. એ તો સ્પષ્ટ છે કે આ રેડિયો-નાટક-એ માત્ર ધ્વનિ મારફતે દૂર બેઠેલા શ્રોતાઓનો પર અસર ઉપભવવા તેમ જ એમના મનોરંજન માટે લખાયાં છે-તે રંજભૂમિનાં નાટકો કરતાં તદ્દન ભિન્ન પ્રકારનાં હશે. જ્યારે આપણે તેને વાંચીએ છીએ ત્યારે એનો ધ્વનિ પણ વિશીન થઈ જાય છે અને આપણા હૃદય અને મગજ પર અસર ઉપભવનાર તરીકે કેવળ શબ્દ અને અર્થ જ સાધન તરીકે રહી જાય છે. પ્રસ્તુત નાટકોની ખૂબી એ છે કે આ મર્યાદા હોવા છતાં તેનામાં અસર ઉપભવવાની શક્તિ છે, સૌંદર્ય છે અને વિશ્વયુક્તના યુગમાં ઉદ્ભવેલી નવી વિચારસરણી પણ છે.

પ્રગતિવાદી સહિત્યની પ્રવૃત્તિનું પાયાનું સૂત્ર વાસ્તવવાદ છે. આ રીતે “અવાજ” (જનતા)ને સુખદુઃખનું ચિત્ર દોરી એમની જીવનમથામણોનું આલેખન કરવા અને તે ઝળકતા લાવીને રાહ બતાવવા માગે છે કે જેના માટે માનવતા આ યુગમાં પ્રવૃત્તિશીલ છે.

*

*

*

આ નાટકોએના લેખકો એક ચોક્કસ દષ્ટિબિન્દુ ધરાવે છે. તેઓને માત્ર આધુનિક યુદ્ધમાં જ બેઠો રસ નથી, કે નથી તેઓ એમાં જનતા ધરનાઓનાં

જુદાં જુદાં સ્વરૂપો પર પોતાની વેધક કળાદષ્ટિ ફેંકી, આપણી સમિતિને રજૂ કરી નાટકીય મુદ્દાઓ પીરસવા માગતા; પણ તેઓને આશય આ નાટકો દ્વારા વાચકોના મન પર એક ખાસ અસર ઊપજાવવાનો છે. તેઓ વિચારો અને ભૂમિઓને એક ચોક્કસ માર્ગ તરફ વાળવા માગે છે.

*

*

*

હિંદુસ્તાન પર પણ આજે ચારે તરફથી ભય અને આક્રમણ વાદળો ઘેરાઈ રહ્યાં છે અને તેમાંથી માત્ર કેમી એકતા જ આપણને બચાવી શકે છે. નિરાશ હિંદી “અવાગી” પણ ચીનાઓની પેઠે ફાસીસ્ટોના પગને આ ભૂમિ પર સ્થિર થવા દેશે નહિ અને રશીય જહાજો એક પાત્રની પેઠે કહેશે:

“અરે રડ નહિ. હિંમત ન હાર. હજી તારો મોટો છોકરો ખેતરમાં જીવતો છે, તારો જ નહિ પણ ચીનના હજારો છોકરા ખેતરમાં કુપાઈને યેઠા છે. તેઓ પણ એક દિવસ પાકની પેઠે ઊગશે અને તેઓ બધા મળીને પોતાના બહેન-બાઈઓના ખૂનને બદલો લેશે.”

આ નાટિકાઓ મારફતે જે વિચારો અને ભૂમિઓ વ્યક્ત કરવામાં આવ્યાં છે તે ઉદ્દેશ પ્રતિવાદી સાહિત્યમાં નવા જ છે અને જે વિચારસરણીને તેઓ રજૂ કરે છે તેનો યુગ પણ એક જ વરસથી શરૂ થયો છે. ઉદ્દેશ ઉત્તમ નવયુવક સાહિત્યકારોની પ્રગતિપ્રિયતા, એમની આઝાદી માટેની લાગણી, એમની સામાજિક જવાબદારી જે બહુ ઊંચે ચડેલી મને જરા પણ શંકા નથી કે આપણા સાહિત્ય મંટે ફેંક વખતની અંદર પ્રગતિપ્રિયતાનો આ નવજનનો યુગ નવલિકાઓ, કાવ્યો, ગીતો અને નાટકોના સ્વરૂપે પૂરબહારમાં ઝળહળી ઊઠશે અને આપણા સમગ્ર સાહિત્ય પર એવી રીતે છવાઈ જશે જે રીતે આ પૂર્વેના યુગમાં સામાજિક ક્રાંતિકારી દૃષ્ટિઓ આપણા સાહિત્ય પર છવાઈ હતી.

લેખક : સીમલે હુસેન

[જપાનના અધિકારી વર્ગે રાહેનશાહની આંધળી ભક્તિની એવી ભળ બીજાવેલી છે કે જપાની સૈનિક આત્મહત્યાને પણ કોમની મહાન સેવા ગણુવા લાગ્યો છે. સમસ્ત પ્રભ અંધ અનુકરણના પ્રવાહમાં તણાઈ રહી છે. પ્રવાહની ધારા એટલી તીવ્ર છે કે સત્ય, સ્વાતંત્ર, ન્યાય અને શાંતિ-દૂંધમાં ઢહો. કે એ બધાં શુભવસ્તુ કે જેના પર સંસ્કૃતિની દીવાલો ઊભી છે-તરણીની પેઠે તેમાં તણાઈ રહ્યા છે. તોબાશા આવો જ એક સૈનિક હતો. જેની જીવનનાવ જર્મોના કિનારા સાથે અચકાઈને ફળી હતી.]

બુદ્ધી માતા : મારા બાળ, તારી આંખ પર શું બિલકુલ પરદો પડી ગયો છે? શું તારા સૈનિકપિતાના જીવનમાંથી તને કશી જ પ્રેરણા નથી મળતી?

પુત્ર : હા, મને મારા પિતાના જીવન પર ગર્વ છે. એમણે દેશની ખાતર પોતાના પ્રાણનું બલિદાન આપ્યું હતું.

માતા : પુત્ર, તું જૂલો છે. તારો બાપ તો મંચુરિયાની જમિ પર મરણને શરણુ થયો હતો. મંચુરિયા આપણો દેશ ન હતો. મંચુરિયાના લોકોએ આપણા દેશ પર હુમલો પણ નહોતો કર્યો.

પુત્ર : જ્યાં સુધી ચીન આગ્રહ છે ત્યાં સુધી જપાનની આગ્રહી ભયમાં છે.

માતા : પણ બેટા! ચીને તો ક્યારેય કોઈ પણ દેશ પર હુમલો નથી કર્યો.

પુત્ર : હુમલો કેમ નથી કર્યો! એણે બધી જગ્યાએ પહેલાં અમારા પર હુમલો કર્યો એટલે જ અમે જવાબ રૂપે તેના પર હુમલો કર્યો-અને તું કહે છે કે એણે હુમલો જ નથી કર્યો! આ બધું ખોટું ખોટું તને કોણે ભરાવી દીધું છે?

માતા (રડતાં રડતાં) : હા, મારા બાળ. મને જ કાઢએ બાંધું સમજાવી દીધું છે, ઠીક ત્યારે, તમે બ્રહ્મદેશ પર ચઢાઈ કરી છે તો મને કહોને કે તેણે તમારા પર ક્યારે હુમલો કર્યો હતો ?

(સૈનિકની નાની બાળકી દોડતી દોડતી આવે છે.)

બાળકી : બાપુજી ! બાપુજી ! મને પેલું ફૂલ તોડી દે ને ! એ પેલું લાલ લાલ. હું મારી ઢોંગલીને પહેરાવીશ.

પુત્ર : ક્યાં છે લાલ ફૂલ.

માતા (ધીમા સાદે) : દુર્ભાગી બાળકી ! તારો પિતા નિર્દોષ ચીનાઓ અને નિરપરાધી હિંદીઓના લોહીથી જાપાનના રોપાઓ સીંચશે. દુર્ભાગી બાળકી !

(સૈનિકની કૂચકદમનો ધ્વનિ)

—૧૯મી ડિસેમ્બરના દિને જાપાનથી રવાના થયેલા જહાઝમાં જે સૈનિકો હતા તેમાંના તોઆશા એક સૈનિક હતો. ૧૯મી ડિસેમ્બરથી એ મરણને શરણુ થયો ત્યાં સુધી પોતાની નોંધપોથીમાં તેણે સૈનિકોની જીવનઘટનાઓની જે નોંધ લખી હતી તેના પરથી જણાય છે કે એ સેનાઓ એશિયાની સુંદર અને પવિત્ર ભૂમિનું કેવી નિદ્ય રીતે ખેદાન-ખેદાન કરી રહી છે.

તોઆશાએ એ નોંધપોથીમાં કેદીઓની કતલની કથનીઓ ખૂબ રસપૂર્વક ને સચિત્તર લખી છે અને એણે બ્રહ્મદેશવાસીઓને અને હિંદીઓને કે જે એમના દેશની દૃષ્ટિએ ગુલામ થવાને જ સમજ્યા હતા તેમને કેવી રીતે લૂંટ્યા અને અપમાન્યા તેની વિગત આપી છે.

તોઆશાની નોંધપોથી

—આજે ૧૯મી ડિસેમ્બર છે. એ મારો જન્મદિન છે. આજે ઘરે હોત તો કેવો આનંદ આવત. માના આશીર્વાદ, બાળકીનો પ્રેમ, પત્નીની ભક્તિ, મિત્રોનો સહુભાવ—આશીર્વાદના બધા જ દ્વારો આજે મારા માટે ખુલ્લા હોત. પણ હું તો સત્રાટનો દાસ છું. મારા મગજમાં એ ભયંકર ખ્યાલ આવવો, એ પણ મહા-

પાપ છે. જપાન દુશ્મનોના હુમલાથી ઘેરાયેલું છે. મારું કર્તવ્ય એને તે મુસીબતમાંથી બચાવવાનું છે. આહ ! કેવો ભયંકર વિચાર !

—આજે જન્યુઆરીની ૭મી તારીખ છે. આ ઇલાકામાં હિંદીઓની વસતિ ઠીક પ્રમાણમાં છે. પહેલાં તો એ લોકો અમારો સામાન બચકવા માટે રાજી નહોતા પણ અમે પાંચ હિંદીઓને અમારા મનોરંજન ખાતર ચાવલના ખેતરમાં ગોળીથી ઠાર કર્યા એટલે એમની શુદ્ધિ કેકાણે આવી ગઇ.

હવાઇ હુમલાઓથી હેરાન હેરાન થઇ ગયા છીએ. આ અમેરિકન હવાઇ વિમાનીઓ પણ જખરા નીડર છે. કેાણુ જાણે જપાની વિમાનીઓ બાવા ક્યારે ખનશે.

—આજે ૨ ૭ ફેબ્રુઆરી છે. અમે મોલમીન પર હુમલાની તૈયારી કરી રહ્યા છીએ. કાલે મોલમીનના એક કારખાના પાસે ખૂબ મજા આવી. અમે કેટલાક હિંદીઓને કેદ પકડ્યા હતા. એમાં ત્રણ મજૂર નેતાઓ પણ હતા, જે કેદીઓને બળવો કરવાની યુક્તિઓ બતાવતા હતા અને જપાની સૈનિકોને પણ બીધે માર્ગે દોરવાના પ્રયત્ન કરતા હતા. અમે તેમના બંને હાથો બાંધીને બેથોનેટના પ્રયોગ તેમના પર અજમાવ્યા. અમારા પર એવું ફરમાન નીકળ્યું છે કે અમારે કેદીઓને ગોળીથી ઠાર નહિ કરવા. કારણકે આથી ગોળીનો દુરુપયોગ થાય છે. અમારે કેદીઓને બેથોનેટથી વીંધવા કે જેથી ધાયલ થઇ તેઓ મરણ પામે.

—આજે પાંચમી માર્ચ છે. અમે આજે પીગુ પર ઘેરો ઘાલ્યો છે. આ શહેરમાં ખૂબ ગમ્મત પડશે. સમ્રાટના આશીર્વાદથી અમે કાલ પરમ દિવસ સુધીમાં શહેરમાં બેઠા આનંદની જગ્યાએ ઉડાવી રહ્યાં હશું.

[તોખાશાની આ આશા અપૂર્ણ રહી. બીજે દિવસે એનું શય હાથ આવ્યું.]

મોચીનો છોકરો

લેખક : સીબ્તે હુસેન

પહેલો અવાજ : યાર ! આ ધુમ્મસમાં ઓરડામાં ભરાઈને શું કરી રહ્યો છે. અને આ મેજ પર શું ખીંચાવેલું છે ?

ખીંચે અવાજ : કંઈ નહિ. એ તો કેકેસસ પર્વતનો નકશો છે. સ્ટાલીનઝાડની લશ્કરી અગત્યનું મનન કરી રહ્યો છું.

પ૦ અ૦ : અરે ભાઈ! ભલા ગામનું નામ કાં બગાડો? ઝારીત્સીન કહેવામાં કંઈ તકલીફ પડે છે ?

ખી૦ અ૦ : તને તો ઝાર પ્રત્યે ખૂબ જ પ્રેમ લાગે છે !

પ૦ અ૦ : એવું કંઈ નથી. પણ કરવું શું? આ તારા મોચીના છોકરાના દીદાર તો ડાકુ જેવા છે.

ખી૦ અ૦ : પણ મહાશયજી, બર્નાડ શો જેવી મહાન વ્યક્તિ કહે છે કે સ્ટાલીન યુરોપના શાસકોમાં બધાથી વધારે ખુશસરત છે.

પ૦ અ૦ : પણ છે તો મોચીનો છોકરો ને !

* * *

આ મોચીના છોકરાના માગાપ ધણા ગરીબ હતા.. તેઓ તિફલસમાં ગોરી નામે ગામડામાં રહેતા હતા. યુવતી કેથેરાઈને ઉપરા-ઉપર ત્રણ સંતાનોને જન્મ આપ્યો. પણ એ ત્રણે માતાની ગોદમાં જ દેવલોક પામ્યા. હવે એથી સંતાનની આશા બંધાણી.

કથેરાધને પ્રભુને પ્રાર્થના કરી : “હે પ્રભુ ! તારો પુત્ર બિસસ કાષ્ટ, પવિત્ર માતા મેરી અને પવિત્ર ગીરજના શપથ લઈને હું પ્રતિજ્ઞા કરું છું કે આ વખતે જો તે મને પુત્ર અપાણુ કર્યો તો હું તેને તારી સેવા માટે અપાણુ કરી દઈશ અને તારા પ્રશસ્તિ પામેલા સેવક સેન્ટ જોસેફના નામ પરથી એનું નામ જોસેફ પાડીશ.”

અને ૧૮૭૬ના ૨૧મી ડિસેમ્બરના દિને દસારી જોગાશ વેલીના ઘરે એક સંતાનનો જન્મ થયો, જે કેટલાય દિવસો સુધી સોસો નામે ઓળખાયો. સોસોની માતા, પોતાની પ્રતિજ્ઞા અનુસાર, એને તિફલીસની ધાર્મિક પાઠશાળામાં મૂકી આવી. અહીં તેણે પાંચ વર્સ સુધી પાઠરીઓ પાસેથી ધર્મશિક્ષણ લીધું. પણ આ શિક્ષણે સોસોને પાઠરીના અદ્ભુત ક્રાંતિકારી બનાવી દીધો.

* * *

એક મહંતો : શ્રીમાન, હું આપને દરખાસ્ત કરું છું કે સોસોને પાઠશાળામાંથી કાઢી મૂકવો જોઈએ. કારણ કે એ ક્રાંતિકારી બની ગયો છે.

પાઠરી : એનો પુરાવો—

મહંતો : શ્રીમાન, અમે એનો એક પત્ર પકડ્યો છે જે એણે પોતાની માતાને લખ્યો હતો. જુઓ, આ રહ્યો તે પત્ર.

પાઠરી ધીમા સાદે પત્ર વાંચે છે : “અહીંનું જીવન કેદખાનાના જીવનથી પણ ભયંકર છે. અમારી પાછળ બિસસ લાગેલા રહે છે. અમે બોજન કરવા જઈએ તો અમારા બિસ્તરા અને મેજની જડતી સેવામાં આવે છે. અમને કોઈ બહારના માણસ સાથે મળવાની છૂટ નથી. હવે તો સખ્તપણે એટલી વધી ગઈ છે કે, મા, જો તું મળવા આવે તો તને મહામેહનતે પરવાનગી મળે. પણ અમે લોકો અદ્ભુત લેશું. અમારી એક નાની ટોળી બની છે અને અમને એવા પુસ્તકો પણ મળી રહે છે, જેના વાચનથી અમને માલૂમ પડે છે કે જો અમે એકત્ર થઈને કામ કરીએ તો કેવળ પાઠશાળા નહિ પણ આખીય

સરકારના તખ્તને ઉથલાવી દઇ શકીએ.” (યુસ્સાથી) મૂખ !
અમારો તખ્તો ઉથલાવી પાડવો છે ? બોલાવો એ મોચીના છોકરાને.

પાદરી (સ્ટાલીનને સંબોધીને) : આ પત્ર તેં લખ્યો છે ?

સ્ટાલીન : હા સાહેબ. હા જી, મેં લખ્યો છે.

પાદરી : કેમ ?

સ્ટાલીન : એટલા માટે કે મેં જે કંઈ લખ્યું છે તે સાચું છે.

પાદરી : વારૂ. તો તમે અહીંથી પધારો અને તમારા સત્યનો
પ્રચાર આ પાઠશાળાની બહાર કરો.

*

*

સ્ટાલીને ૧૮૮૯માં પહેલી વાર રશિયાના ક્રાંતિવાદી જંગમાં
પગલાં માડ્યાં, એવા પગલાં કે જે સદા આગળ અને આગળ કૂચ
કરતાં રહ્યાં છે.

પહેલો અગ્રાજ : તિફ્લીસ-બાકુમ અને બાકુમ- જે આજે બધાનું
દષ્ટિકેન્દ્ર બન્યા છે-ત્યાં ૧૩ વરસ સુધી સ્ટાલીને મજૂરીનું જીવન
વિતાવ્યું હતું.

સ્ટાલીન : મને ૧૮૯૮નો ક્રાંતિદિન યાદ છે. એ વખતે મને
તિફ્લીસની રેલ્વેમાં કામ કરતા મજૂરોને રાજકીય શિક્ષણ આપવાનું
કામ સુપ્રત થયું હતું. અહીં જ મને ક્રાંતિના પહેલા પાઠનું શિક્ષણ
મળ્યું હતું. અને મારા બધાથી પહેલા શિક્ષકો તિફ્લીસના મજૂરો હતા.

—અને આ તેર વરસ દરમિયાન તે આઠ વખત જેલમાં ગયો.
સાત વખત દેશપાર થયો, એમાંથી જે વખત બચ્યો તેમાં એણે
ક્રાકસ પ્રદેશના મજૂરોના સંગઠનને સંગીન બનાવ્યું.

પહેલો અગ્રાજ : વારૂ, હોસ્ત ! એક પ્રશ્ન વધારે. મને એટલું
બતાવો કે આ તમારા સ્ટાલીનને યુદ્ધકળાની કંઈ ગતાગમ ખરી ?
કે અમસ્તું જ તમે એને પોલાદી માણસનો ખિતાબ આપી દીધો છે !

ખીજો અવાજ : રશિયાના આન્તરવિગ્રહનો ઇતિહાસ વાંચો એટલે તમને ખબર પડશે કે એ દિવસોમાં સ્ટાલીનઆડ-માફ કરજો બુદ્ધ્યો-તમારા ઝારીત્સીનમાં સ્ટાલીને બળવાખોરોને કેવી સજા કરવા આપી હતી.

સ્ટાલીન : હું જૂન ૧૯૧૮ના દિને, ઝારીત્સીનમાં, મજૂરોના એક જથ્થા સાથે દાખલ થયો-યુક્રેઇન અને સાઇબીરિયાના ચપનાજ પેદા કરનારા પ્રદેશો અમારા હાથમાંથી નીકળી ગયા હતા. હવે ક્રાંતિકારીઓની છૂત ઉત્તર કોકસિયસ અને વોલ્ગાની ખીણો પર અવલંબિત હતી. આ ઇલાકાઓમાં જવાનો માર્ગ, ઝારીત્સીનમાંથી ચાલે છે. બળવાખોરો એના પર જો કબ્જો મેળવી લેત તો પછી તેલના ઝરા પણ એમના કબ્જામાં ચાલ્યા જત. મેં ૧૦મી સેના અને કામરેડ વોરોશીલોવની મદદથી ઝારીત્સીનમાંથી બળવાખોરોને હાંકી કાઢ્યાં.

—પણ બળવાખોરોના સેનાધિપતિ ડેનીકીનની સેના ડોનેઝના પ્રાંતમાં બરોબર આગળ વધી રહી હતી. લેનીને આથી સ્ટાલીનને તે મોરચો સંભાળવાને મોકલ્યો.

સ્ટાલીન : કામરેડ દ્રાટસ્કી, હું આપનો નકશો જોઈ શકું છું ? અને હા, આપ જરા મને એ તો બતાવો કે આપ ડેનીકીનની સેનાને રોકવા માટે કયો માર્ગ લેવા માગો છો ?

દ્રાટસ્કી : જુઓ આ રહી વોલ્ગા નદી-અને આ છે નોવરસ્ક. હવે આપણે વોલ્ગાના કિનારે કિનારે નોવરસ્ક પર હુમલો કરીએ તો ડેનીકીનને પીછેહઠ કરવી પડશે.

સ્ટાલીન : પણ પીછેહઠ કરવાથી એનો મોરચો તો નહિ તૂટે.

દ્રાટસ્કી (વ્યંગમાં) : તો પછી આપ જ બતાવોને કે આપ કોઈ નકશો મોરકાથી લાવ્યા છો ?

સ્ટાલીન : નહિ, મારકોથા તો નથી લાગ્યો પણ આ આખોય લોકો મેં મારા પગ તળે ખૂંદી નાખ્યો છે. મારી યોજના એ છે કે ડેનીશીન પર સામેથી હુમલો કરવાને બદલે ત્રણ દિશાઓથી તેના પર હુમલો કરવામાં આવે—એક બેટાલિયન રોસ્ટોવથી ઉત્તર તરફ મોગળ વધે અને બીજી ખાર્કોવથી પૂર્વ-દક્ષિણ તરફ અને ત્રીજી મસ્કોવથી પશ્ચિમ તરફ.

ટોટસ્કી : ક્યાહો ?

સ્ટાલીન : આ રીતે ક્રાંતિવાદી સેના આગળ વધી શકશે. મારણ કે એ ઇલાકાઓની મજબૂત સતિ આપણી સાથે છે અને આ ઇલાકાઓમાં રેલવેનો પણ સગવડ છે.

—અને આ રીતે સ્ટાલીને એ ઇલાકાઓમાં કે જ્યાં આગે લાલ તેના નાઝીઓનો મુકાબલો કરી રહી છે ત્યાં આજથી ૨૪ વરસ પહેલાં બળવાખોરોને શિકસ્ત આપી હતી.

પહેલો અવાજ : આ મોઝીનો છોકરો છે તો ચકાર.

બીજો અવાજ : જો આ મોઝીનો છોકરો અને એના સાથી હોત તો કાણ જાણે નાઝી તમારી કેવી વલે કરત.

ગો ગો લ

લેખક : સીખ્તે હસન

ગોરીંગ કહે છે કે જ્યારે કાઠ કળા અને સંસ્કૃતિની વાત કરે છે ત્યારે મારા હાથ આપોઆપ પિસ્તોલ તરફ વળે છે. ગોરીંગ જ નહિ પણ પ્રત્યેક નાત્સી કળા અને સાહિત્યનો કટ્ટો વેરી છે. અખર મળ્યા છે કે નાઝી સેનાઓએ રશિયાના વિખ્યાત નવલકથાકાર ગોગોલની જન્મભૂમિ સોરોશનને બાળી નાખી છે. ગોગોલના ઘરને સોવિયેટ સરકારે પ્રદર્શનના રૂપમાં ફેરવી નાખ્યું હતું અને તેને ગોગોલના હસ્તલિખિત પુસ્તકો અને તેના પોતાના લખાણોથી શણગારી દીધું હતું. એ બધી વસ્તુઓ બળીને ભસ્મીભૂત થઈ ગઈ છે.

નાત્સીઓએ પહેલાં ટોલસ્ટોયના ઘર અને પુસ્તકાલયનો આવી જ રીતે નાશ કર્યો હતો. ફાસીસ્ટોની નવ-રચનામાં સાહિત્યને સ્થાન નથી.

સોરોશનઝી ડોન નદીના કિનારા પર આવેલ કોઝેક વસ્તી છે. ૧૩૩ સાલ પહેલા આ સ્થાને ગોગોલ એક કોઝેક કુટુંબમાં જન્મ્યો હતો. એની આયા એને કોઝેક પ્રગ્નની વીરતા અને ડોન નદી પ્રત્યેના ભાવનાં ગીતો ગાઈ સંભળાતી.

આયા :

હોગોથી નથી ખેડાએલી આ આપણી ભૂમિ
ધોડાના ડાબલાથી છે ખેડેલી આ આપણી ભૂમિ.
શિરોથી કોઝકો તણા જેનું વાવેતર થયું.
શોભા વિધવા યુવતિઓથી ડોનની આપણી ખેતી

ઉછાળા ડોન મારે અનાથોના દષ્ટિશરથી,
લહેર એની માખાપના ઠંડા નિશ્વાસોથી.

ગિલ્લાની શાળામાં ફળવણી પામ્યા પછી ગોગોલ રશિયાની રાજધાની મોસ્કો જવા રવાના થયો. અહીં રશિયાના વિખ્યાત કવિ પુસ્કીન સાથે એનો ભેટો થયો.

એક કાફે-હાઉસનું દ્રશ્ય

ગોગોલ : માફ કરજો; શું આપ જ પોલતાવાના રહેવાસી પુસ્કીન છો ?

પુસ્કીન : જી હા, મને જ પુસ્કીન કહે છે. કહો, મારું કંઈ કામ છે ?

ગોગોલ : નહિ, કામ તો કંઈ નથી. અમસ્તું જ પૂછ્યું. પોલતાવામાં આપના સંબંધી વાતો સાંભળી એટલે જરા મળવાની ઇચ્છા હતી. આજે સફલાગ્યે મુલાકાત પણ થઈ ગઈ.

પુસ્કીન : શું આપ પણ પોલતાવાના છો ? આપનું શુભ નામ પૂછી શકું ?

ગોગોલ : મને ગોગોલ કહે છે. હું સોરોશન્ઝીનો રહેવાસી છું.

પુસ્કીન : અહીં કેમ આવવાનું થયું ? આપ ભણો છો ?

ગોગોલ : લેખન, વાચન અને આઝાદીની ઇચ્છા મને અહીં ખેંચી લાવી છે.

પુસ્કીન : આપ નોકરી કરશો ?

ગોગોલ : મારી ઇચ્છા તો આઝાદ સાહિત્યકાર બનવાની છે. પણ જીવવા માટે હાથપગ તો ચલાવવા જ પડશે ને ?

કચેરી

ગોગોલ (ધીમા સાહે) : મારાથી મહેતાગીરી નહિ થાય.

ચપરાસી : મિસ્ટર, તમને મોટા સાહેબ યાદ કરે છે.

સુપ્રિન્ટેન્ડન્ટ (સત્તાવાહી સ્વરે) : જો ભાઈ, આ કંઈ બાપાજીનું ઘર નથી કે નથી કોલેજનો ભાવણખંડ કે કાવે તેમ કરો. આ છે

સરકારી કચેરી, સરકારી ! અહીં દિવાસ્વખ્નમાં નિમગ્ન રહેનારાઓનું કામ નથી. મને તમારા તરફ દિલસોજી છે પણ મને લય છે કે એકાક્યેવીયની જે વલે થઇ તેવી ક્યાંક તમારી પણ ન થાય. એની છદ્દી વલણે એના પ્રાણનો ભોગ લીધો. તમે પણ એની પેઠે લાંબો અચકન મેળવવાની ચિંતામાં નિમગ્ન નથી ને ?

ગોગોલ : લાંબો અચકન એ વળી શી વાત ? સમસ્યાઓ નહિ વેરા. સાફ કહેવું હોય તે કહો.

સુત્રિ : ભાઈ, માફું નહિ લગાડતા. હું તો એકાક્યેવીયનો દાખલો આપી રહ્યો હતો. તેણે લાંબો અચકન બનાવવાની આશાથી આપી ઉમર પૈસો એકઠો કર્યો. પણ જે દિવસે અચકન બનાવ્યો તે જ દિવસે એ ચોરાઈ ગયો.

ગોગોલ : વાઝ (પાછા ફરતાં) ચાલો ફીક થયું. એક વાર્તાનું વસ્તુ મળ્યું.

કાફે હાઉસ

પુસ્કીન : કહો મિ. ગોગોલ ! છો તો મગ્નમાં ને ?

ગોગોલ : હ, હા. મગ્નમાં તો છું પણ મેં કચેરીની નોકરી છોડી દીધી.

પુસ્કીન : નોકરી છોડી દીધી ! કેમ ? અધડો થયો ?

ગોગોલ : ના; એવું કંઈ નથી. મને કચેરીની નોકરી જ પસંદ નથી. અલબત્ત, કચેરીને લગતી એક નવલિકા મેં લખી છે. બનવા બોગ છે તમને ગમે.

(પછી ગોગોલે પોતાની વિખ્યાત નવલિકા Clock (કલોક) ખૂબ રસપૂર્વક પુસ્કીનને સંભળાવી.)

ગોગોલ : કહો, નવલિકા કેવી લાગી ?

પુસ્કીન : વાર્તા તો બહુ સરસ છે. (દુઃખદ સ્વરમાં) પણ ભાઈ,

શું એક એકાક્યેવીયનના એક જ લાંબા અચકનમાંથી આપણે અધા નીકળ્યા છીએ.

ગોગોલ : મને તો એ કચેરી સામે ગ્રહ બંધાઇ ગયો છે. મેં પ્રતિજ્ઞા કરી છે કે એનું પોકળ ખોલીને જ હું જીવવાનો.

* * *

—અને ઝારશાહીનું પોગળ ખોલવા માટે એણે “ઇન્સ્પેક્ટર જનરલ” નામે એક કટાક્ષ-નાટિકા અને ‘પ્રેતાત્માઓ’ નામે એક કટાક્ષ નવલકથા લખી. “ઇન્સ્પેક્ટર જનરલ”માં એણે અધિકારી વર્ગની મગ્નક ઉડાવી છે અને “પ્રેતાત્મા”માં જમીનદારોની રેવડી કરી છે.

* * *

પુસ્કીન : ઓ પ્રભુ ! આપણો દેશ પણ કેવો વિચિત્ર છે !

ગોગોલ : કેમ ? શું આપ મારા વિચારો સાથે સંમત નથી ?

પુસ્કીન : નહિ, મારા દોસ્ત; સંમત તો છું પણ ડરી રહ્યો છું કે ક્યાંક આ પ્રેતાત્માઓ તમારો પીછો ન પકડે. તમે જરા વિચારવાનું ઓછું કરો નાઓ.

—પુસ્કીનનો લય ખરો પડ્યો. પ્રેતાત્મા લખ્યા પછી ગોગોલ એક વિચિત્ર માનસિક વ્યાધિમાં સપડાયો.

ગાડી ચાલવાનો અવાજ

ગોગોલ (જેરથી) : પ્રેતાત્મા મારી પાછળ પડ્યા છે. મને જેડ-સલેમ લઇ ચાલો. મને રોમ લઇ ચાલો. મને સ્પેન લઇ ચાલો.

—પણ દુનિયાના કોઈપણ ભાગમાં એને શાંતિ જડી નહિ અને એ નિરાશ હૃદયે મોસ્કો પાછો ફર્યો.

ગોગોલ (જેરથી) : હું મારા અધા પુસ્તકો બાળી નાખીશ. હું મારા લખાણનો અક્ષરે અક્ષર ભિટાવી દઇશ. બાળી નાખો આ પુસ્તકોને—હા ! હા ! હા ! જુઓ, આ જવાલાઓ કેવી સુંદર છે ? આ લપ લપ

કરતી એની લાલ લાલ જીભો તો જરા જુઓ ! જુઓ, એમાં એ પ્રેતાત્માઓ નૃત્ય કરી રહ્યા છે—એમને નૃત્ય કરવા દો. મૃત્યુનું નૃત્ય—હા, મૃત્યુનું નૃત્ય—(કોઈના પડવાનો અવાજ)

—એણે મરવા પહેલાં પોતાના મુસદ્દા બાળી નાખ્યા. પણ એના પુસ્તકોની અસરને દૂર કરી શક્યો નહિ. સો વરસ પછી પણ દુનિયાનો પ્રત્યેક સભ્ય મનુષ્ય એ પુસ્તકોને રસપૂર્વક વાંચે છે અને એક આંખે હસે છે બીજી આંખે રડે છે—અને આજે સો વરસ બાદ બીજીવાર એના પુસ્તકોને આગ લગાડવામાં આવી છે. પણ એ આગ લગાડનારાઓને કદાચ ખબર નહિ હશે કે પુસ્તકોને આગ લગાડવાથી એની અસર વધુ તીવ્ર અને વ્યાપક બને છે.

આ પૂર્વના હિતવાંછુઓ !

[જાપાનીઓએ છેલ્લી પાંચ સાલ દરમિયાન ચીનની ભૂમિ પર ખૂબ જ જીલ્લોની ઝડી વરસાવી છે. આ જીલ્લોમાં કેટલાક તો એવા હૃદયદ્રાવક છે કે સંસ્કૃત જગતને તેના દાખલા માનવલક્ષક સમાજમાં પણ નહિ મળે. દાખલા તરીકે પિયકારી મારફતે બાળકોના શરીરમાંથી લોહીનું એકેએક ટીપું ચૂસી લેવું એ તો જાપાનીઓનો નિત્યક્રમ છે. નિર્દોષ બચ્ચાઓના આ લોહીનો કાયદેસર વેપાર પણ કરવામાં આવે છે.]

x

x

x

એક સ્ત્રી : અરે બહેન ! શું કરું ? આ બાળકોને ક્યાં સંતાડું ? સાંભળો, પેલા આવે છે મુવા જાપાની. અરે બોલતી કેમ નથી ? તને શું થઈ ગયું ? તારો છોકરો ક્યાં ? (પોતાના છોકરાને સંબોધીને) ઓ હતભાગી ! જા, પેલા ભૂસામાં લપાઈ જા. ચાલ હું તને જલદીથી સંતાડી દઉં. બિલકુલ અવાજ ન કરતો હો ! નહિ તો આ ખૂની જાપાનીઓ તને પકડી લઈ જશે. કેમ બહેન, તને શું થયું ? આમ કાં જોઈ રહી ? તારું બચ્ચું ક્યાં ? બોલાવ ને. એને પણ ભૂસામાં સંતાડી દઈએ.

બીજી સ્ત્રી (જે ગુપચૂપ બેઠી છે) : એને જાપાની પકડી ગયા.

પહેલી સ્ત્રી : ક્યારે ?

બીજી સ્ત્રી : થોડી વાર થઈ.

પહેલી સ્ત્રી : હાય, હાય, અને છોકરી ?

બીજી સ્ત્રી : તેને પણ લઈ ગયા.

પહેલી સ્ત્રી (પોતાના છોકરાને) : અરે કર્મફૂટ્યા. જલ્દી કર. જલ્દી છુપાઈ જા અને પેલા ક્યાં છે બંને ભાઈબહેનો રસ્તા પર રમવા ગયા હતા તે ? મારું તો હૈયું મોઢામાં આવે છે.

(એક પુરુષ ગભરાયેલો આવે છે.)

પુરુષ : અરે તારા બચ્ચાંઓને સંતાડી દે. આજે આ બદમાશો આખા ગામનાં બચ્ચાં પકડીને લઇ જવા માગે છે.

પહેલી સ્ત્રી : ભાઇ ! હું ક્યાં સંતાડું ? આ ભૂસું જ છે. બે તો પોળમાં રમવા ચાલ્યા ગયા છે. જરા જલ્દી અહીં મોકલી આપજો ને. મારી સમજમાં નથી આવતું કે એ લોકો બચ્ચાંઓનું શું કરે છે ?

પુરુષ : લોહી કાઢે છે. બધું જ લોહી.

પહેલી સ્ત્રી : લોહી ! હાય ! મારો—અરે ગુપચૂપ પડ્યો રે. હલ નહિ. અરે ભાઇ ! ઊભા જોઇ શું રહ્યા છો ? જાઓ—

પુરુષ : ભૂસામાંથી કાઢી લેશે. પેલી તરફ ખેતરમાં સંતાડી આવો.

પહેલી સ્ત્રી : નીકળ જલ્દી, નીકળ. આ નાનાને શું કરું ! અને પેલાં બે ક્યાં ગયા ?

પુરુષ : બેટા, જો આ સામે ખેતર છે. પેટપર ચાલીને ભાગ.

(પાસેના ઘરમાં સપાહીઓ દાખલ થવાનો અવાજ આવે છે.)

એક સિપાહી : તારા છોકરાને આમ લાવ.

પહેલી સ્ત્રી : અરે ! કાંઈ બતાવો આ ખોળાના છોકરાને શું કરું ? લો ભાઇ તમે જ એને ક્યાંક સંતાડી દો ને ! મારા તો હાથપગ ફૂલી ગયા છે.

બીજી સ્ત્રી : એ તો ખૂણખૂણો શોષે છે આ જપાની ખૂની વરુઓ !

પુરુષ : લ્યો મેં ગોળાની પાછળ સુવાડી દીધો છે.

પહેલી સ્ત્રી : એના પર થોડીક માટી નાખી દો. મોટું ખૂલ્લું રહેવા દેજો. અરે મારું હૃદય ! મારા પેલા બે બચ્ચા.

બીજી સ્ત્રી : એને પણ લઇ ગયા.

પહેલી સ્ત્રી : હાય ! સાચું કહોને.

બીજી સ્ત્રી : મેં મારી આંખે જોયું.

(સિપાહીઓ આવે છે)

એક સિ. : ક્યાં છે તમારા બચ્ચાં ?

પહેલી સ્ત્રી : મારે કોઈ બચ્ચું નથી.

બીજી સિ. : હં અને તારું ?

બીજી સ્ત્રી : મારે પણ કોઈ બચ્ચું નથી.

બીજી સિ. : બે જુવાન ઘેરીઓ અને એક પણ બચ્ચું નહિ !

પેલો સિ. : એમ કે ? બચ્ચું નથી ? આ ચીની ઘેરાંઓને તો વરસમાં બે વાર આળોકો જન્મે છે. ચાલો જલ્દી કરો. બતાવો, ક્યાં સંતાડ્યા છે ?

બીજી સ્ત્રી : મારા બચ્ચા તો તમે સવારે જ ઉપાડી ગયા હતા.

પહેલી સ્ત્રી : અને મારા બે બચ્ચાને તમે સડક ઉપર રમતા હતા ત્યાંથી પકડી ગયા હતા.

બીજી સિ. : બસ, તારે બે જ હતા ? અને આ તારા કપડા દૂધમાં કેમ બીંજાયેલા છે ? ક્યાં છે તારો દૂધપીતો બચ્ચો ?

પહેલી સ્ત્રી : એ તો.....એ તો.....

બીજી સ્ત્રી : એ એની બહેનની ફેટે હતો. તમે બંનેને પકડી ગયા.

પહેલો સિ. : અરે યાર ! એ તો તે જ છે. આ ચીની સ્ત્રીઓ હોય છે આપણી સ્ત્રીઓ કરતા વધારે ખુબસૂરત, કેમ નહિ ?

બીજી સિ. : અહીં આવ. ત્યાં કેમ બેઠી છે ?

બીજી સ્ત્રી : હું નથી આવતી. એક વખત મારી આંખરુ લાઇને પણ નથી ધરાયા ?

સિપાહી : આવે છે કે નહિ ?

પહેલી સ્ત્રી : બહી બહેન ! ચાલી જાને. એ ન આવે તો મને લાઇ જાઓ.

સિપાહી : તને લાઇ જઇને શું કરીએ ? મોઢું તો જુઓ જાણે.
સો વરસની ધરડી. કેમ છે ને દોસ્ત ?

(ખખડાટ હસે છે)

બી. સિપાહી : અરે ઓ, ચાલે છે કે નહિ ?

ચીની પુરુષ : ચાલી જા બહેન.

બીજી સ્ત્રી : તું ચીની પુરુષ થઇને આમ કહે છે.

પુરુષ : હા. હું કહું છું.

(બચ્ચાંના રડવાનો સાદ અંદરથી આવે છે)

એક સિપાહી (સ્ત્રીને લપડાક લગાવી) : જૂઠું ખોલતી હતી કે ?

પહેલી સ્ત્રી : પ્રભુ ખાતર દયા કરો. મેં બચ્ચા તો પકડી ગયા.
આને તો છોડી દો !

(સિપાહીઓ પાછળ દોડે છે—)

(વિરામ)

ચીની પુરુષ : બહેન, તમે એક વધારે ચીની છોકરાની જિંદગી
બચાવી શકત પણ તમને તમારી ઇજ્જત—

(બચ્ચું ફરી રડે છે)

પહેલી સ્ત્રી : અરે જીલમીઓ ! તમે તો ખૂની પશુઓથી પણ
નપાતર છો. (રડે છે)

(સિપાહીઓ હસતા હસતા ચાલ્યા જાય છે—બીજી સ્ત્રીને
પોતાની સાથે ધસડે છે.)

બીજી સ્ત્રી : છોડી દો મારો હાથ. (લઇ જાય છે)

ચીની પુરુષ : અરે રડ નહિ. હિમંત ન હાર, હજી તારો મોટો
છોકરો ખેતરમાં જીવતો છે. તારો જ નહિ ચીનના લગ્નરો છોકરો
ખેતરમાં લપાઇને બેઠા છે. એ પણ ખેતરમાંના અનાજની પેડે એક
દિન ઊગશે અને બધા મળીને પોતાના ભાઈબહેનોના ખૂનનો બદલો લેશે.

નકરત

લેખક : રશીદ જહાં

[કેટલાક રશિયન સૈનિકો પીપ્પ ષાકસમાં સાબધાન બેઠા છે]

એક સૈનિક : ડીમીટ્રી હજી સુધી નથી આવ્યો ?

બીજો સૈનિક : આવતો હશે. ઘણીવારથી ગોળીબાર બંધ છે.

પહેલો સૈનિક : રાત કેટલી ઠંડી છે ? જો કંઈ મારું...

બીજો સૈનિક : તમને તો શરદી બહુ લાગે છે. બે પુલ્કઓવર અને બે બડા કાટ. [ખટખટ કરતો ડીમીટ્રી આવે છે]

પહેલો સૈનિક : ડીમીટ્રો, તમે આવી ગયા ? મને તો ચિંતા થવા લાગી હતી.

બીજો સૈનિક : આશ્ચર્ય ! તમે તો નાહક ગભરાઓ છો. કેમ શું ખબર છે ?

ડીમીટ્રી : જર્મનોએ નોરોવાયા પર હુમલો કર્યો. ખાવા માટે એક દાણો પણ નથી રહેવા દીધો. બચ્ચાં સુદ્ધાંના ગરમ કપડાં ભિતરાવીને પહેરી લીધા અને ઘણાને તો જીવતા જ બાળી નાખ્યાં. કેટલીક સ્ત્રીઓ અને બાળકો સાથે જંગલમાં મને ભેટો થયો; એમના હાલ ઘણા જ ખરાબ હતા.

પહેલો સૈનિક : હં. એમના કુટુંબો સાંભળીને લોહી ઉકળી જાય છે. તિરસ્કારનો અગ્નિ આખાય શરીરમાં ભભૂકી ઊઠે છે. નહિ બચ્ચાઓ પર દવા; નહિ બુઢાઓ પર. જેમ તીડ ખેતી પર પડે છે અને લીલાછમ ખેતરના ખેતર ચટ કરી જાય છે તેમ આ લોકો આપણા

દેશ પર પડ્યા છે, અને તીડોને જેમ આળી શકાય છે તેમ એમના સામે પણ આપણે કર્યા વગર નહિ ચાલે.

ત્રીજો સૈનિક : સામેની ખાધમાં એ જીલ્મીઓ લરાધ બેઠા લાગે છે. લાવો તો જરા ફિલ્ડગ્લાસ. કોઈ નજરે પડે તો શિઆળીઆની પેઠે એને ત્યાં જ પૂરો કરી નાખીએ.

ડીમીટ્રી : ફિલ્ડ ગ્લાસની શી જરૂર છે ? ધુમસ હવે તો ઓછી થઈ ગઈ છે.

પહેલો સૈનિક : જરા હોશિયારીથી.

ત્રીજો સૈનિક : પેલું સામે શું છે ?

પહેલો સૈનિક : ક્યાં ?

ત્રીજો સૈનિક : એ પેલા સામેના થાંભલા પર.

ડીમીટ્રી : એ તો કોઈ વસ્તુ લટકતી જણાય છે.

પહેલો સૈનિક : લાશ છે.

ત્રીજો સૈનિક : ડીમીટ્રી ! જુઓ તો ! એ કોઈ ઓરતની લાશ લાગે છે.

ડીમીટ્રી : હા, અને તદ્દન નવન છે. કાલે તો એ નહોતી. રાતના અંધારામાં આ ખૂની વડુઓએ એ કૃત્ય કર્યું હોવું જોઈએ.

પહેલો સૈનિક : ડીમીટ્રી, આ બેઇજનજીતીનો...

ડીમીટ્રી : બહલો લેવો છે.

ત્રીજો સૈનિક : અને બહુ જલ્દી.

(અધિકારીઓની કચેરી)

અધિકારી : ડીમીટ્રી ! શી નવી ખબર છે ?

ડીમીટ્રી : લેફ્ટેનન્ટસાહેબ, ગઈ રાતે સામેની ખાધઓમાં બેઠેલા જર્મનોએ નોરોવાયા ગામ પર ઘાડ પાડી જે કોઈ બચ્યું હતું

તેને ઉપાડી ગયા. કેટલાક ગામલોકને તો એક ઘરમાં પૂરીને ઘરને આગ લગાડી દીધી; એમ કહીને કે ખૂબ ગરમ થાઓ અને સ્ત્રીઓને.....

કમાન્ડર : હા, જાણું છું. પછી.....

ડીમીટ્રી : ત્યાં પેલા, સામેના થાંભલા પર.....એક નવયુવાન સ્ત્રીની નમ લાશ લાલ સિપાહીઓને અતાવવા માટે લટકાવી દીધી.

કમાન્ડર : વારુ.

ડીમીટ્રી : લેફ્ટેનન્ટસાહેબ, સિપાહીઓ બદલો લેવા માટે જિયાનીયા થઇ રહ્યા છે.

કમાન્ડર : હું ખીજ સેના-નાયકો સાથે મક્કલત કરીને સિપાહીઓને ખબર આપું છું. આપણી સ્ત્રીઓની લાજ લૂંટી તેનો બદલો અવશ્ય લેવો રહ્યો. તમે તમારી મંડળીમાંથી સ્વયંસેવકો તૈયાર કરો.

એક કમાન્ડર : કેટલા સ્વયંસેવકો મળશે ?

લેફ્ટેનન્ટ : ત્રણ જ થાઓ તૈયાર છે. સિવાય ખીજ પણ મળી રહેશે.

કમાન્ડર : અધી ચીજો-તોપખાનું વગેરે-તૈયાર છે ?

લેફ્ટેનન્ટ : અધું તૈયાર છે.

કમાન્ડર : રાત્રે એ વાગે ધાડ પાડવી છે.

(ધાડ)

એક સૈનિક : જો જો એકને પણ જીવતો જવા ન દેવો.

ખીજો : આપડા કિસાનોનો ખોરાક લક્ષ કરી જનારા રાત્રી પશુઓ. (ગાળી)

ખીજો સૈનિક : અમારા બચ્ચાંના ખૂની (ગાળી).

પહેલો સૈનિક : અમારી નિર્દોષ સ્ત્રીઓની લાજ લૂંટનારાઓ, આ છો. (ગાળી)

લેફ્ટેનન્ટ : સૈનિકો, જુઓ, કોઈ અને ધૂણામાં ક્યાંક હથિયાર મૂકી દેનાર જર્મન સૈનિક પર રખે ધા કરતા.

સૈનિક : કમાન્ડર ! અમે લાલ સૈનિકો છીએ. અમારું કન્યા સમજીએ છીએ.

એક : ડીમીટ્રી ક્યાં છે ?

ખીજે : એકલો દસ-બાર જણાને હંફાવી રહ્યો હતો. અરે ! જુઓ પેલો જર્મન ભાગે છે. ગોળી ન લાગી. એની બંદૂક આ પડી. દયાવી લો. કેમ બચ્યા ! હવે ક્યાં જશે ?

જર્મન : દયા ! દયા ! દયા કરો. હું મારી મરજીથી થોડું કંઈ લઈ રહ્યો ?

રશિયન સૈનિક : તમે અમારા સૈનિકો પર દયા કરો છો !

પહેલો સૈનિક : લઈ ચાલો એને લેફ્ટેનન્ટ સાહેબ પાસે.

ખીજે સૈનિક : અરે ! ખીજન કેદીઓ પણ છે ને ?

ત્રીજો સૈનિક : થોડાક કેદી છે. બાકીના ખીજન બધા કપાઈ મુઆ.

પહેલો સૈનિક : જુઓ પેલા લેફ્ટેનન્ટસાહેબ આવી રહ્યા. ડીમીટ્રી પણ એમની સાથે છે. લેફ્ટેનન્ટસાહેબ, અમે આ જર્મન સૈનિકને પકડ્યો છે.

જર્મન સૈનિક : કોમરેડ !

લેફ્ટ. : જર્મનસૈનિક, હું તારો કોમરેડ નથી. હું તારો દુશ્મન છું.

પહેલો સૈ. : આ જર્મનસૈનિકસાહેબ તો પૂછડી વાળીને નાસ્તા હતા.

લેફ્ટ. : તમે તોરોવાયામાં જીવતા લોકોને બાળી દીધા.

જર્મન સૈ. : અમારા સેના-નાયકે આજા આપી હતી. અમે લાચાર હતા.

લેફ્ટ : તમે બચ્ચાંઓને નવસ્ના કરીને શરદીમાં મરવા દીધા હતા.

જર્મન સૈ. : અમારા પાસે કપડાં ન હતાં. વળી અમારા હાઇ-કમાન્ડરની આજ્ઞા હતી કે અમારે રશિયનો પાસેથી કપડાં છીનવીને પહેરવા. પછી એ બુઢા હોય કે બચ્ચાં.

લેફ્ટ. : અને તમે અમારી સ્ત્રીઓની લાજ લૂંટી.

જર્મન સૈ. : અમારા ઉપરીઅમલદારો એમ કહે છે અને અમને તેમ કરવાની આજ્ઞા આપે છે.

લેફ્ટ. : તમે પેલ્લી સ્ત્રીના નાગા શબ્દને કેમ લટકાવ્યું હતું ?

જર્મન : એ ધણી સુંદર નવયૌવના હતી. અમારો અમલદાર એને અહીં પકડી લાવ્યો હતો. એ ધણી વાર સુધી લડતી રહી. અંતે થાકી ગઇ. અમલદારોએ તેને પકડી લીધી અને.....

લેફ્ટ : બોલતો કેમ નથી ? બોલ.

જર્મન : એણે એની બેઇજનજતીને બદલો લીધો. મોઢો મળતાં રીવોલ્વરવતી બે અમલદારો અને એક સૈનિકને ઠાર કર્યા.

લેફ્ટ : રશિયન નારી જિંદાબાદ !

(બધા સાથે) : રશિયન નારી જિંદાબાદ !

હાઇડ્રીશ

લેખક : અલી સરદાર જાકર

ગોળીઆરનો અવાજ.

—આ ગોળી જર્મનીની ગુપ્તસેનાના એક નાયક હાઇડ્રીશ પર ચક્ષાવવામાં આવી હતી. હાઇડ્રીશની ગરદન પર લાખો નિર્દોષ મનુષ્યનાં ખૂન ચડેલાં છે.

—જર્મનીએ પાછલાં ત્રણ વરસ દરમિયાન યુરોપના દેશોની આઝાદી જ નથી છીનવી પણ ત્યાં વસનારા લોકોના જીવનને અસહ્ય બનાવી મૂક્યું છે. કાંઈ પણ માણસની જાન કે માલ સલામત નથી. દરેક ઠેકાણે લૂંટ અને કતલ ચાલી રહી છે. દિન-બ-દિન લોકોને ગરદન મારવામાં આવે છે. આખા યુરોપમાં જર્મન છૂપા જાસૂસોની જાળ ફેલાયેલી છે. આ છૂપી સેનાનું નામ “ગેસ્ટાપો” છે અને યુરોપમાં એના સર્વોપરી અમલદારનું નામ હાઇડ્રીશ છે, જે યુરોપમાં જર્મનીની જુલ્મી નેમને મજબૂત રીતે સ્થાપવાના પ્રયત્નો કરી રહ્યો છે. ગેસ્ટાપોનો વડો અમલદાર બર્લિનમાં રહે છે. એનું નામ હિમલર છે. હાઇડ્રીશની આજ્ઞાથી આજ સુધીમાં લાખો માણસોએ પ્રાણ ખોયા છે. પોલેન્ડમાં ૮૨ હજાર સ્ત્રી-પુરુષોની કતલ થઈ છે.

યુગેસ્લાવીઆમાં સાઠ હજાર. આ સંખ્યામાં તે લોકોનો સુમાર નથી કે કેદખાનામાં કે જર્મની સામે લડાઈમાં કપાઈ મૂક્યા છે.

સપ્ટેમ્બર ૧૯૪૧માં હાઇડ્રીશને બોહીમિયા અને મોરેવીઆ મોકલવામાં આવ્યો. ત્યાં એણે ૩૩૬ માણસને કતલ કરાવ્યા અને એક

હજાર ત્રણસો સાઠ માણસો ગેસ્ટાપોને હવાલે કર્યા. ફાન્સમાં ૪૬૦ અને હોલેન્ડમાં ૮૭ માણસોનો વધ કરવામાં આવ્યો છે.

(એક લોઢાનો દરવાજો ખૂલવાનો અવાજ)

(સૈનિકોના પગનો ખડખડાટ)

(બેડીઓનો ઝણઝણાટ)

ગેસ્ટાપો : આ ગેબીલ પેરી છે. ફાન્સનો કમ્યુનીસ્ટ લીડર. એ કહે છે કે મજૂરો અને કિસાનોનું રાજ હોતું જોઈએ. એ કહે છે કે ફાન્સમાં હિટલરની હકૂમત કાયમ નહિ થઈ શકે. એને લાઇ જીવ અને ગોળીથી ઉડાવી દો. નથી એને ખબર પડે કે, ફાન્સમાં હિટલરનું રાજ્ય છે.

ગેબીલ પેરી : હું હિટલરના રાજ્યથી નથી ડરતો, હું મૃત્યુથી નથી ડરતો. હું માનું છું કે ફાન્સ જીવે-મજૂરો અને કિસાનોનું રાજ ખબર અને-દાંડીલાખ જિંદાબાદ !

(બંદૂકોનો ધણધણાટ-)

યુરોપમાં સ્ત્રી, પુરુષ, બધાં બધાંનો વધ થઈ રહ્યો છે. લોહી અને માટીમાં રંગોળાચેલાં એના શબો સામાન્ય રીતે રસ્તાઓ પર ઠેર ઠેર નજરે પડે છે.

(એક સ્ત્રીની ચીચીઆરી)

એક સ્ત્રી : મારો પતિ તદ્દન બેકસર છે. તમે એને ક્યાં લાઇ જઈ રહ્યા છો ?

ગેસ્ટાપો : કાણુ કસરદાર છે એ અમે નથી જાણતા. અમે એક જર્મન સિપાહીના ખૂનના બદલા રૂપે આખા શહેરને ગોળીથી ઉડાવી દઈશું.

સ્ત્રી : અરે ! તમે તો મારા બાળકને પણ પકડી લીધો છે. એ તો ૧૧ વરસનો નિર્દોષ જીવ છે. એણે જીવનમાં હજી જોયું પણ શું છે ?

ગેસ્ટાપો : આ સ્ત્રીને પણ એના પતિ અને બાળક સાથે લઇ ચાલો. એ બહુ ઘોંઘાટ મચાવે છે.

(બંદૂકોના અવાજો)

આ જીલમોથી બધા કંટાળ્યા છે. યુરોપના લોકો જર્મનીની સરતથી પણ નફરત કરવા લાગ્યા છે. પણ બિયારા નિઃશસ્ત્ર છે—છતાં તેઓ જર્મન સૈનિકો અને ગેસ્ટાપો પર બળવાખોરોની પેઠે હુમલા કરે છે. જર્મનીએ એમના દેશને ગુલામ બનાવ્યો છે. પણ એમનો આત્મા સ્વતંત્ર છે. તેઓ આઝાદી ખાતર પોતાના લોહીનું છેલ્લું ટીપું વહાવી રહ્યા છે. એક જર્મન સૈનિકને મારીને પોતાના સેંકડો માણસોનો ભોગ આપી રહ્યા છે. ૨૭ મેના દિને એકાસ્તોવેઝ્કા આની રાજધાની પ્રાગમાં હાઇડ્રીશ પર એ માણસોએ ગોળી ચલાવી. હાઇડ્રીશ હૅસ્પીટલમાં મરણપથારીએ પડ્યો છે. એની ગરદન પર હજારો નિર્દોષ માણસોનું ખૂન છે—

ગેસ્ટાપો (હાઇડ્રીશને) : કેમ તમે આમ કેમ કરો છો ? તકલીફ વધારે છે ?

હાઇડ્રીશ : મારા પર ગોળી ચલાવેનાર પકડાયા ?

ગેસ્ટાપો : ખબર નથી. પણ હજી સુધીમાં અમે સૌથી વધારે માણસોના જીન લીધા છે. બનવા જોગ છે કે તમારા પર હુમલો કરનાર પણ એમાં આવી ગયા હોય.

હાઇડ્રીશ : બનવા જોગ છે કે એ બચી ગયા હોય. પ્રાગની વસ્તીને સમૂળગી ગોળીથી ઉડાવી દો. બોહીમિયા અને મોરેવિયાની ચારે બાજુ મશીનગનો લગાવીને વસ્તીને જહનમમાં મોકલાવી દો. ત્યાંના એક પણ માણસને જીવતો ન જવા દો કે જેથી હવે પછી કોઇ જર્મન સિપાહી પર હાથ ઉઠાવવાની હિંમત ન કરે.

(હવાઇ વિમાન અને બોંબમારોનો અવાજ) .

અમે અમેરિકા અને બ્રિટનના વિમાનીઓ છીએ. અમે જર્મનીના

જુલમો જગતપરથી મિટાવી દેશું. હવે અમારા એક હજાર બોંબરો દ્વારા નાત્સી રાની પશુઓ પર બોંબનો વરસાદ વરસાવાશું.

(બંદૂકો અને મશીનગનોના ધણુધણાટ)

અમે રશિયાની લાલ સેના છીએ. અમે યુરોપના દેશોને જર્મનીની યુગ્મલથી બચાવશું. આજે અમે ખાર્કોફમાં છીએ, કાલે ખીફ પહોંચશું. પરમદિને પોલેન્ડમાં. યુરોપની ત્રાસિત જનતા અમારી રાહ જોઈ રહી છે.

(તોપોના અવાજ)

અમે ચીનના સૈનિકો છીએ. અમે જાપાનને જર્મની સાથે એશિયામાં ઠરીલામ નહિ થવા દઈએ. અમે પાંચ વરસથી એમની સાથે લડી રહ્યા છીએ. હવે વખત આવી લાગ્યો છે કે અમે તેમને ખલાસ કરી દઈએ. ચીનની પવિત્ર ભૂમિ એમના પગોથી અપવિત્ર નહિ થવા દેશું.

(ગાવાનો અને ગણુગણાટનો અવાજ)

અમે હિંદના કિસાનો અને મજૂરો છીએ. જાપાને અમારા કિનારા પર બોંબમારો કર્યો છે. અમે જાણીએ છીએ કે તેઓ અમને ગુલામ બનાવવા માગે છે. જર્મનીની મીટ પણ અમારા દેશ પર મંડાઈ છે. અમે જાણીએ છીએ કે તે અમને ગુલામ બનાવવા આવી રહ્યા છે. લોહીનો જવાબ લોહીથી અને મોતનો જવાબ મોતથી આપશું. આજ જર્મની, જાપાન અને ઇટાલીના ફાસીસ્ટો વિરુદ્ધ જગતના “અવામોએ” સયુક્ત મોરચો કાયમ કર્યો છે.

ખબર આવી છે કે હિટલર મૃંજાયો છે. ખાર્કોફમાં નિષ્કળ ગયા પછી તુર્કી મારફતે તે રશિયા પર હુમલો કરવા માગે છે. હાઇડ્રીશની સ્થિતિ ખરાબ છે. બીજાના પર પડ્યો પડ્યો તે છેલ્લા શ્વાસ લઈ રહ્યો છે.

૩-જુન-૧૯૪૨

નોટ : બે દિવસ બાદ હાઇડ્રીશના મરણના સમાચાર આવ્યા.

ટીમોશેન્કો

અલી સરદાર બક્ષરી

પહેલો કિસાન : તમે સાંભળ્યું. પહેલો ટીમોશેન્કો નામે છોકરો જે લડાઈમાં ભરતી થઈને ગયો હતો તે ઠાર થયો.

બીજો કિસાન : આ ખબર તમે ક્યાંથી સાંભળ્યા ?

પહેલો કિસાન : ગામમાં બધા કહી રહ્યા છે.

બીજો કિસાન : ટીમોશેન્કો મરે જ નહિ.

પહેલો કિસાન : મરવામાં તે શું જોઈએ. અને તે પણ વળી લડાઈમાં. એક ગોળી વાગી ફૂંકસ ખલાસ. તમને યાદ નથી ? ઝાંપણા ગામ પર બોંબમારો થયો એ વખતે ટીમોશેન્કોના છેક પગ પાસે આવીને બોંબ પડ્યો હતો. એની આભુઆભુ ઊભેલ બધા માણસો ધવાયા, મરાયા પણ ટીમોશેન્કો જેમનો તેમ હસતો ઊભો જ રહ્યો. હું કહું છું કે ગમે તે થાય પણ ટીમોશેન્કો નહિ મરવાનો.

આ વાર્તાલાપ રશિયાના બે કિસાનો વચ્ચે થઈ રહ્યો હતો. આજથી ૫ વરસ પહેલાંના કિસાનો. જ્યારે ૧૯૧૪માં લડાઈ ફાટી નીકળી ત્યારે એ વખતે ટીમોશેન્કો એક સામાન્ય સૈનિકની પેઠે સેનામાં જોડાયો હતો. આજે એ રશિયાની લાલ સેનાનો વડો સેનાધિકારી છે.

ખારકોફના મોરચા પર જે મહાયુદ્ધ ચાલી રહ્યું છે તેની લગભગ ટીમોશેન્કોના હાથમાં છે. રશિયા અને જર્મનીની ઊભય પક્ષની સંખ્યાબંધ સેના લડાઈમાં ભાગ લઈ રહી છે. હજારો હવાઈ વિમાને

અને ટેકોનો ઉપયોગ થઇ રહ્યો છે. આજથી એક અઠવાડિયાં પહેલાં આ લડાઇમાં નેવું હજાર જર્મન અને ૭૫ હજાર રશિયન સૈનિકો ખપી ગયા છે. ૫૪૦ જર્મન ટેન્ક અને બેસો જર્મન વિમાનો, ૩૦૦ રશિયન ટેન્ક અને ૧૩૪ હવાઇ વિમાનો અરબાદ થયા છે. બે દિવસથી કોઇ ખાસ ખબર નથી આવી. પણ આ લડાઇથી પુરવાર થઇ ચૂક્યું છે કે હવે રશિયનોમાં બચાવ નહિ પણ આક્રમણ કરવાની શક્તિ પણ આવી ગઇ છે. આજે રશિયા પહેલાં કરતા વધારે મજબૂત છે. હિટલરે વરસ પહેલાં હુમલો કરતી વખતે ત્રણ અઠવાડિયામાં રશિયા જીતી લેવાનો દાવો કર્યો હતો. ત્રણ અઠવાડિયાં વીત્યાં અને વરસના અંતે હવે જર્મનીને જણાયું કે રશિયન સેના કમજોર થવાના બદલે રોજબરોજ વધારે શક્તિશાળી બની રહી છે.

શીઆળામાં જર્મનીની પાસે એ બહાનું હતું કે અરફ પડવાના કારણે રશિયા પર કોઈ મોટો સફળ હુમલો શક્ય નથી. હિટલર જગતને મનાવવાની કોશિશ કરી રહ્યો હતો કે માર્ચ-એપ્રિલ સુધીમાં વસંત ઋતુ દરમિયાન એ રશિયાનો ફેંસલો કરી નાખશે પણ વસંત આવતા આવતામાં તો રશિયાની લાલ સેનાએ નાત્તી સેનાને ફેટલા સો માઇલ પાછી હાંકી કાઢી છે. વસંત વીતી, ગ્રીષ્મઋતુ આવી, હિટલરે મોટા પાયા પર હુમલાની તૈયારીઓ શરૂ કરી અને ફિમિયાના દ્વીપકલ્પ ક્યુ પર કબજો કરી લીધો. પણ અસલ હુમલો રોસ્ટોફ અને ખાર્કોફ પાસેથી ક્રેકેસસ અને મોસ્કો પર થવાનો હતો તેની પહેલાં જ માર્શલ ટીમોશેન્કોએ રશિયાની લાલ સેના વડે અચાનક ખાર્કોફ પર છાપો મારી દીધો છે. આ અચાનક હુમલા માટે જર્મનો તૈયાર નહોતા. એમના બધા જ મનસ્સા માટીમાં મળી ગયા અને જર્મન સેનાઓ હુમલો કરવાના વિચારો સેવતી હતી તેના બદલે બચાવની લડાઇ લડવા માટે તૈયાર થઇ ગઇ.

ખાર્કોફ પરથી રશિયન સેનાનું દબાણ ઓછું કરવા માટે જર્મન સેનાએ દક્ષિણમાં ઈઝ્યુમ બારવેન્કોવોર તરફથી આગળ વધવાનું

શરૂ કર્યું. જર્મનોનો આ જવાબી હુમલો હતો. પણ રશિયન સેનાએ ત્યાં જ જઈને એતું ગળું દબાવી દીધું. એવાર અફવાડિયાં ધમસાણુ લડાઇ ચાલી અને પરિણામ જર્મનોની હારમાં આવ્યું.

(તોપો અને બંદૂકોના અવાજો)

એક સૈનિક : નાત્સી જર્મનોએ એક ટેકરી પર પોતાનો મોરચો બનાવ્યો હતો. અમારી લાલ સેનાએ તેને ઘેરી લીધો અને જર્મન સૈનિકો ટેકરી છોડીને નાત્સી ગયા.

બીજો સૈનિક : ડોનેટ્ઝ નદીની પેલે પાર જર્મન સેનાઓ હતી અને આ પાર અમારી સેના. સખત પ્રયત્ન કરવા છતાં જર્મનો નદી ઓળંગી ન શક્યા. માત્ર એક જ બટાલિયન નદી ઓળંગીને અમારા સુધી આવી પણ અમે એકકેય સૈનિકને જીવતો જવા દીધો નહિ.

આવી જ રીતે ખારકોફના મોરચા પર પણ જર્મનોએ કેટલી-વાર હાર ખાધી; પણ હજી સુધી રશિયનોની સંપૂર્ણ જીત નથી થઇ. જર્મન સેનાની સંખ્યા કે હથિયાર ઓછા નથી કે તેનામાં શિથિલતા નથી આવી. પણ રશિયન સૈનિકો બહાદુરી અને હિમતથી જીત મેળવી રહ્યા છે. હિટલરના સૈનિકો પેકે કાઢને ગુલામ બનાવવા માટે નહિ પણ પોતાની આઝાદી માટે તેઓ લડી રહ્યા છે.

આ લડાઇમાં જે રીતે માર્શલ ટીમોશેન્કો જખ્મી થયો એ રશિયન દિલેરીનો એક ઉન્નત નમૂનો છે.

(હવાઇ-ચિમાન-તોપ-બંદૂક અને બોમ્બ પડવાના અવાજો—)

એક સૈનિક : અમારા અને જર્મનો વચ્ચે લોહી અને અગ્નિની દીવાલ ઊભી હતી. ઊભય પક્ષની સેના એક તરફ આવીને ઊભી થઇ ગઇ હતી. સામેથી ગોળીઓ અને ઉપરથી બોમ્બનો મારો ચાલુ હતો. ગોળા અને ગોળીઓની ઝડી કરા જેમ વરસી રહી હતી અને બન્ને સેનાઓ પડતો જેમ આપસમાં ટકરાઇ રહી હતી. હવામાં ઊડતા

વિમાનો અને બોમ્બરોની કતારો ચીરીને એક વિમાન નીચે ઊતરતું અમે જોયું. આકાશમાંથી પડતા તારાની ઝડપથી એ જમીન તરફ આવ્યું. એના પર લાલ ચંદ્રકનો પ્રતિક હતો. એની પાછળ વિશેષી જર્મન વિમાનો હવામાં જ પાંખો ફફડાવતા રહી ગયા. ગુસ્સો ઉતારવા માટે તેમણે એના પર બોમ્બમારો શરૂ કર્યો. અમારા તરફથી વિમાન પાડનાર તોપાએ જર્મન વિમાનોને જવાબ આપવો શરૂ કર્યો. એટલી વારમાં વિમાન-માંથી એક અમલદાર બહાર આવ્યો. એ માર્શલ ટીમોશેન્કો હતો. અમે આનંદ અને આશ્ચર્યના પોકારો કરવા લાગ્યા. માર્શલ ટીમોશેન્કો જિન્દાબાદ ! કોમ્રેડ સ્ટાલીન જિન્દાબાદ ! સોવિયેટ યુનિયન જિન્દાબાદ ! લાલ સેના જિન્દાબાદ !

“ બધાથી વધારે આશ્ચર્યની વાત એ હતી કે માર્શલ ટીમોશેન્કોની ચારે બાજુ બોમ્બ પડીને ફાટી રહ્યા હતા. ગોળીઓ સનસનાટી કરતી એના પાસેથી પસાર થઈ રહી હતી. પણ એકેય ગોળી ટીમોશેન્કોને અડકી નહિ.” મારી પડખે ઊભેલા એક સૈનિકે કહ્યું.

“ માર્શલ ટીમોશેન્કો અમારી કતારોમાં આવ્યો. કાંઈ પણ માર્શલ આગલી હરોળમાં લડતી સેનામાં નથી આવતો.” બીજો સૈનિક બોલ્યો.

—હું તો કહી રહ્યો હતો કે માર્શલ ટીમોશેન્કો જરૂર આવશે, અમને જોવા માટે. એ લાલ સેનાનો માર્શલ છે. લાલ સેનાના સૈનિકોની પેઠે એ પણ ભયનો મુકાબલો કરે છે.

સૈનિક: માર્શલ ટીમોશેન્કો મોટરમાં બેસીને લડતા સૈનિકોનું અવલોકન કરી રહ્યો હતો. મોટરની ચારે બાજુ આગ વરસી રહી હતી. આજુબાજુની મોટરો એક પછી એક નાશ પામી રહી હતી. પણ માર્શલ ટીમોશેન્કોની મોટર લોકો અને ગોળીઓના વચ્ચેથી રસ્તો કાપીને આગળ વધી રહી હતી. અચાનક એક બોમ્બ મોટરની તફન સામે આવીને પડ્યો. મોટરનું મશીન એકદમ બંધ પડી ગયું

અને લોહાના ધણા ટુકડા આમ તેમ ઊડ્યા. માર્શલ દીમોશેન્કો મોટરમાંથી બહાર આવ્યો. એની સાથે એક ખીજે સેનાનાયક હતો. બંને ધાયલ થયા હતા. માર્શલના કપાળની કરચલી વધુ ઊંડી થઈ હતી. એની ઝીણી આંખો ચળકી રહી હતી અને હોઠ પર આછું સ્મિત ફરકી રહ્યું હતું. એને આનંદ થઈ રહ્યો હતો કે પોતાના સૈનિક સાથે એ પણ ધાયલ થયો હતો. ચંદ્રક પ્રતિકવાળુ વિમાન માર્શલ અને તેના સાથીને ઉઠાવીને લઈ ગયું—અમે વધુ બહાદુરી અને સખ્તીથી લડવા માંડ્યા : અમારો માર્શલ ધાયલ થવાના કારણે અમારું લોહી ઉકળી રહ્યું હતું.

—માર્શલ દીમોશેન્કો ધાયલ થઈ શકે છે—મરી નથી શકતો. એના માથા પર લેનીનનો ધ્વજ ફરકી રહ્યો છે.

—સોવિયેટ યુનિયન પર હિટલર હુમલો કરી શકે છે, હરાવી નથી શકતો. એના પર લાલ ધ્વજ ફરકી રહ્યો છે.

લાલ ઝંડો

લેખક : અલી સરદાર જાફરી

(ગાયન અને બેન્ડનો ધ્વનિ)

લાલ ભૂમિ, સોનેરી દાતરડું અને હથોડો. ડાબી બાજુ ઉપરની તરફ ખૂણામાં એક પંચકોણ તારક-જે લાલ તારાના નામે મશહૂર છે.

(બેન્ડનો ધ્વનિ)

આ સોવિએટ યુનિયનનો ઝંડો છે-જગતમા મજૂરો અને કિસાનો એને લાલ ઝંડો કહે છે. એ હમેશા જીલમ અને અન્યાય સામે ઊંચકાયો છે. એ બળવો અને ક્રાંતિનો પ્રતિક છે. લાલ ઝંડાનો ઉપયોગ બધાથી પહેલા ફ્રેન્ચ વિપ્લવ વખતે ૧૭૮૯માં થયો.

(ગાયન અને ગણગણવાનો અવાજ)

ફ્રાન્સની રાણી : આ કોણ લોકો છે ?

એક દરબારી : રાણીમાતા, એ આપના પ્રજાજનનો છે-ફ્રાન્સની જનતા છે.

“ શું માગે છે ? ”

“ રોટી માગે છે. ભૂખ્યા છે. ”

“ એમને રોટી નથી મળતી ! ”

“ એટલે તો બધા એકઠા થઈને બહાર પડ્યા છે. ”

“ એમને રોટી નથી મળતી તો કેક કેમ નથી ખાતા ? ”

“ રાણીમાતા ! રોટી નથી મળતી તો કેક તો ક્યાંથી મળે ? ”

“ હું નથી જાણતી. ”

(ઘોંઘાટના અવાજો)

“ પેરિસની જનતા જાગૃત થવા પામી છે. ”

“ અમારે વારસાય પર હુમલો કરવો છે. ”

“ અમે બેરટીલનો કિલ્લો તોડી પાડશું. ”

“ અમારો ઝંડો કદી નીચો નહિ થાય. ”

(ખટ — ઘોંઘાટ)

(ખટ — ઘોંઘાટ)

—આ લૂછ છે—ફ્રાન્સનો રાજવી (ઘોંઘાટ).

—અને આ એની પત્ની—ફ્રાન્સની રાણી (ઘોંઘાટ).

(ખટ — ઘોંઘાટ).

જનતાનો અવાજ : યુરોપના રાજવીઓ અમને ડરાવે છે. એ અમારા વિપ્લવને કચડી નાખવા માગે છે. અમારી પાસે માત્ર એક જ જવાબ છે : અમે એમના મોઢા પર એમના જેવા જ એક રાજવીનું મસ્તક ખેંચીને મારશું.

(ધાંધલ — ઘોંઘાટ — તાળીઓ)

(ફ્રાન્સનું રાષ્ટ્રીય ગીત)

—ફ્રેન્ચ વિપ્લવમાં જે લાલ ઝંડાનો ઉપયોગ થયો હતો એના પર દાતરડું અને હથોડાનું પ્રતિક નહોતું. એના પછી ૧૮૪૮ના વિપ્લવમાં લાલ ઝંડાનો ઉપયોગ થયો.

(જંજીરનો ઝણકાર)

કાલં માર્કસનો અવાજ : દુનિયાના મજૂરો એક થઈ જાયો તમારે માત્ર તમારી જંજીરો તોડવી છે.

(જાંજીરો તૂટવાનો અવાજ)

—૧૮૭૧ની સાલના એ મહિના સુધી લાલ ઝંડો પેરીસમાં ફરકતો રહ્યો. ત્યાં મજૂરોએ પોતાની સરકાર સ્થાપી. મૂડીવાદીઓની વારસાયમાં સ્થાપિત સરકારે સેના બળથી એ સરકારનો અંત આણ્યો.

કાલે માર્ક્સનો અવાજ : પેરીસમાં મજૂરરાજ ખાતર પ્રાણ અર્પણ કરનાર શહીદોની સ્મૃતિ આખી દુનિયાના મજૂરોના હૈયામાં સદા અંકિત રહેશે. એ એક નવા અને સ્વતંત્ર સમાજના સ્થાપક હતા. તેના મૂડીવાદીઓએ પોતાના સ્વાર્થ ખાતર અંત આણ્યો હતો.

—૧લી મે: શીકાગોના હજારો મજૂરો હડતાલ પર જીત્યાં. એમની માગણી હતી કે એમના પાસેથી ૧૬ અને ૧૨ કલાકના બદલે ૮ કલાક કામ લેવામાં આવે. મજૂર સરઘસની આગળ આગળ લાલ ઝંડો હતો અને લાલ ઝંડાની આગળ એ તંદુરસ્ત ખડતલ મજૂરો પોતાના ખભા પર કુહાડી અને હથોડી રાખીને ચાલી રહ્યા હતા.

મૂડીવાદી પત્રોએ લખ્યું કે મજૂરોએ તે ઝંડાને લોહીથી રંગ્યો હતો. એના જવાબમાં એક મજૂરપત્રે લખ્યું:

એક મજૂર અખબારનું નિવેદન : “બહાદુરીથી આગળ કૂચકદમ કરો. યુદ્ધનાં મંડાણ મંડાઇ ચૂક્યા છે. મજૂરોની મોટી સંખ્યા એકાર છે. મૂડીવાદે પોતાના ખૂની પંજને બેવસ્થા અને કાયદાના પરદામાં છૂપાવી રાખ્યો છે. મજૂરો, તમારો પોકાર એ હોવો ઘટે છે કે ૧લી મેએ તમારા અધિકારો માગવાનો દિન છે. આવનાર યુગમાં એ તારીખની મહત્તા સમજશે. મૂડીવાદીઓ લડ્યા વગર કામના કલાકો ઘટાડશે નહિ.”

—એ દિવસ પછી મજૂરો પર ગોળીઓ વરસી. ધણાખરા મજૂર-નેતા ગિરફતાર થયા. આ બનાવ “હેમાકંટના બળવા”ના નામે મશહૂર છે.

૧૧ મી નવેમ્બર ૧૮૮૭ના દિને ‘હેમાકંટના ચાર બળવાખોર મજૂર નેતાઓને ફાંસી અપાઇ.

રોબટ : તમે અમારા અવાજને બંધ કરી શકો છો પણ એક સમય એવો આવશે કે જ્યારે અમારી ખામોશી અમારા પોકાર કરતાં પણ બળવત્તર હશે.

ફીસર : અમને આનંદ થાય છે કે અમે એક સારા કામ માટે અમારા પ્રાણનું બલિદાન આપી રહ્યા છીએ.

એન્જલ : તમે અમને મારી શકો છો; અમારી પ્રવૃત્તિને નહિ.

ચોથો સાથી : હે મૂઢીવાદીઓ ! મને બોલવાની પરવાનગી છે. ગરીબોના અવાજને ખુલ્લું થવા દો. નહિ તો એમની તરવારો ખુલ્લું થશે.

(ખટ—ખટ)

ફરી ૧૯૦૫માં રશિયન વિપ્લવ થયો. એ વખતે મજૂરો અને કિસાનોના હાથમાં જે લાલ જંડો હતો તેના પર દાતરડું અને હથોડાનું પ્રતિક હતું. આ જંડો બળવાખોરોને બદલે મહેનત કરનારા લોકોનો જંડો બન્યો.

લાલ જંડો છે અમારા હાથમાં (ગાયન)

—૧૯૧૭માં રશિયન વિપ્લવે ઝારશાહીનો અંત આણ્યો. લેનીને મજૂરો અને કિસાનોનું રાજ સ્થાપ્યું. લાલ જંડો પર લાલ તારાનું પ્રતિક વિજય અને સાફલ્યના પ્રતિક રૂપે મુકાયું. લેનીનના હાથમાંથી સ્ટાલીનના હાથમાં એ જંડો આવ્યો. એ રશિયન વીરોના લોહીથી રંગાયેલો છે. એ જગતના સ્વાતંત્ર્યને ખાતરી રૂપ છે. એ મગર જંડાને હિટલરની સેનાઓ નીચો નહિ નમાવી શકે. કારણ કે એ કેવળ રશિયાનો જ નહિ પણ ખુદ જર્મનીની ‘અવામ’નો પણ જંડો છે. જે હિટલરનાં શાસન સામે બળવો પોકારવા તૃપ્ત છે. એ આખા જગતના ‘અવામ’નો જંડો છે.

(આંતરરાષ્ટ્રીય ગીત)

કાઠિયાવાડ પબ્લિશિંગ કંપનીના પ્રકાશનો

૧ વૈજ્ઞાનિક સમાજવાદ	૨-૦-૦
૨ હઠીલા શેઝોમાં કુદરતી ઉપચાર	૧-૮-૦
૩ જનતાલું યુદ્ધ	૦-૧-૦
૪ સોવિયેટ ભૂમિમાં	૦-૧૧-૦
૫ મહાખતને માંડવે	૧-૦-૦

યુદ્ધ-પુસ્તિકાઓ

૧ હિંદનો ખચાચ	૦-૨-૦
૨ હિટલરનું વસંત આક્રમણ	૦-૨-૦
૩ શાહીવાદી જપાન	૦-૨-૦
૪ વિશ્વયુદ્ધમાં અમેરિકા	૦-૨-૦
૫ ગેરીલા લડાઇ	૦-૨-૦
૬ ચીનનો નવો અવતાર	૦-૨-૦
૭ વતમાન યુદ્ધનું સ્વરૂપ	૦-૨-૦
૮ વિશ્વયુદ્ધની નિષ્ણૈયિક રણબૂમિ	૦-૨-૦
૯ હિસાનોની યુદ્ધનીતિ	૦-૨-૦
૧૦-૧૧ બોખંડી લાલસેના	૦-૩-૦
૧૨ કેમિસ કયે રસ્તે	૦-૨-૦

યુદ્ધ પુસ્તિકા-નવી શ્રેણી

૧ સ્ટાલીન	૦-૬-૦
૨ નવી તસ્વીશ	૦-૮-૦

પ્રાપ્તિસ્થાન :

સી. શાંતિલાલની કંપની.
બુકસેલર્સ અને પબ્લીશર્સ
૮૬, પ્રિન્સેસ સ્ટ્રીટ, મુંબઈ. ૨

ચો ખખા હી રા મા ટે
ભેટની આકર્ષક ચીજ માટે

નાનુભાઈ ઝવેરીઓ

એ રહેનેડ રોડ
કોટ, અંબાઈ.

